

Ander Olvik õpib valetama

Ander Olvik (16) on 10a õpilane, kes korjab häid kohti nii kõnevõistlustelt, väitlemistelt kui ka olümpiaadidelt ja peab nii tarkust kui raha võrdselt vajalikeks, et elus edasi jõuda.

Kui Anderile öeldi, et ta läheb selleaastasele kõnevõistlusele, siis ta isegi ei mõelnud, et see on Pärnu ringkondlik võistlus. Ta valis teema "Kanep Eesti rahvustaimeks" ja koostas kõne, kus püüdis oma esitatud fakte näidata huvitavas valguses. Ja võitis. Kuldsuu ise

Ander polegi kogu aeg nii tõsine...

põhjendas teema valikut selle erandlikkusega: "See paneb kuulama." Ta lisas, et oli seda teemat väitlusringis lahti rääkinud ja tal oli hea materjal juba olemas.

Võitu Ander ei oodanud, sest võistlusel osales ka ülevabariigilise kõnevõistluse võitja, kuigi võistukõnelejaid ei olnud palju.

Teadmisi rohkem kui kogemusi

Kui pärast võitjast ja kõneteemast Pärnu Postimehest lugeda sai, siis jäi mulje, nagu oleks ta kanepi legaliseerimisest

(järgneb leheküljel 2)

Sellest lehest võid lugeda:

Intervjuu Ander Olvikuga Lk 1-2

Koolil on uus esikaunitar Lk 3

Portree Vaike Somelarist Lk 4-5

Tralla Ameerikast Lk 6

Narkootikumid ei ruuli Lk 7

Õpetajate sõda, küsitlus, uudised Lk 8-10

Koidula kooli meediaring on nüüdseks kokku tegutsenud peaaegu terve kooliaasta. Käesolev lehenumber on juba neljas ning kindlasti ilmub neid tuleval õppeaastal veelgi, sest ideid ja tegutsemisindu jätkub.

Abimeheks on nüüd ka päris oma kooli digikaamera, mille eest võlgname suure tänu meie direktorile.

Peale Koidula Pressi väljandmise kogume ka teadmisi ajakirjandusest ning kõigest meediaga seonduvast õpetaja Ille Rohtlaane juhendamisel.

Meie pingutused on juba ka vilja kandnud, sest vabariiklikul koolilehtede võistlusel saavutas uudislugude kategoorias kolmanda koha Kristel Niisukese kirjutatud

Meediaring lõikab töö vilju

Pildil on ennast meediaringi võtnud Kristel Niisuke, Kädi Mägi, Heiki Voosalu, Juulika Hännile, Kaire Kesküla, Mailiis Jõgis, Anna-Liisa Ernitz, Kristiina Rein, Helen Vaidla ja Ille Rohtlaan.

"Matemaatikaõpetajad ei ennast koolis hästi tunda". Kevade saabumist tähistame aga väljasõiduga Tallinnasse, 3.koha Helen Vaidla "Tahan et olla "Miljonimängu"

publikuks ja tunda huvi pealinna meediamaastiku vastu.

Kuigi käesolev kooliaasta hakkab juba otsi kokku tõmbama, ootame sügisel kõiki ajakirjandusest ning koolilehe väljaandmisest huvitatuid meiega ühinema. Ainsateks nõueteks oleksid julge pealehakkamine ning tegutsemissoov.

Kõige viimasena tahaks tänada mõistvat koolirahvast, kes suhtus heatahtlikult meie küsitlustesse ja eksperimentidesse ja aitas igati Koidula Pressi ilmumisele kaasa.

**Ilusat kevadet!
Teie Koidula Press**

Asjad, mida Ander kunagi ei teeks:

- Skautidega liitumine
- Laseks napsitanud hambaarstil hammast välja tõmmata
- Üritaks herilasi kodustada
- Ostaks Säästumarketist raamatuid
- Ütleks oma vanematele, et lähen Sisekaitseakadeemiasse õppima
- Naeraks kõva häälega, kui näeks talvel Toobalit jää peal kukkumas
- Külastaks arsti, kes küsib: “Kas panen kohe diagnoosi või teeme enne lahkamise?”

tõsise isikliku veendumusega rääkinud. Päriselt ta nii kindlasti ei arva, kuigi kanep pidavat alkoholist kahjutum olema.

Õige kõne sünnib märksõnade toel

Rääkides oma kõne ettevalmistamise põhimõtetest ütles ta, et kunagi ei tohi kõnet ette valmis kirjutada, peab piirduma vaid märksõnadega. Muidu tuleb kõne liiga kinnine ja puine ning kui üks sõna sassi läheb, siis võib kokutama hakata. Veel arvab Ander, et paljud kõned on lihtsalt heietused, kus räägitakse, et võibolla on nii, aga võibolla on ka naa. Kõne peab mõjutama inimesi ja selles suhtes on aidanud teda väitlusringis käimine.

Peaaegu käsu korrast esiväitlejaks

Väitlusringi, mis võiks Anderi arvates täiesti kohustuslik aine olla, sattus ta läbi klassijuhataja Ebe Honga peetud kurja kõne. Õpetaja noomis, et esimesel korral ei käinud keegi 10a-st tegutsemist alustanud väitlusringis. Siis soovituslikult-kohustulikult saadetigi Ander kohale ja juba kolmandast korrast alates on Ander kõik väitlused kaasa teinud.

Ander ütleb, et väitlusega tegeledes on hea valetamist õppida.

Võitu ülelinnalisel väitlusvõistlusel selle aasta

alguses peabki Ander oma kõige väärtuslikumaks võiduks, sest see tõi kaasa ka auhinnaraha.

“Tavaliselt antakse 5-kroonine luuleraamat, direktor surub kätt ja ütleb, et sa oled tubli poiss,” sõnab ta heatujuliselt.

Tarkus, laiskus ja rumalus
Ander on olnud alati tubli õpilane, teda on kogu aeg erinevatele olümpiaadidele saadetud.

Noormees ise arvab, et ta on end lihtsalt heas valguses näidanud ja tegelikult on tema klass täis inimesi, kellele oleks potentsiaali käia olümpiaadidel ja võita auhinda. “Lolliks pole keegi loodud,” arvab Ander.

Ta lisab veel, et ei õpi tegelikult üldse ja on üpris tavaline, et ta viskab vaid vahetunnis vajalikule pilgu peale või võtab paralleelklassilt tööküsimused ja õpib ainult need ära.

Olvik on enda arvates laisk inimene ja enamasti ei viitsi ta ka kodutöid teha. Heast õppijast peab ta end väga kaugel olevaks. Ta õpib ära vaid kõik tähtsate tööde tarbeks, millest midagi oleneb ja ainetes, mis teda huvitavad. Näiteks psühholoogias, matemaatikas ja inglise keeles. Seetõttu valis ta ka 10a klassi, kuhu Ander pääses katseteta.

See raske A

See klass annab tugeva põhja matemaatikas ning tema arvates on inglise keele tulemused a-klassis paremad kui b-klassis.

“Kuigi a klassis on raske,” ütleb ta, “siis sellega harjub ära. Algul näidatakse koht kätte, aga hiljem ei tule meelde, et kunagi lihtsam oli,” ütleb Ander.

Küsimusele, kas talle meeldib, kui teda targaks peetakse, vastab Olvik naerdes, et sellest ajast, kui ta nüüd kümnendas klassis matemaatikaolümpiaadil kümnenda koha sai, vähemalt Toobal teda küll enam eriti targaks ei pea ja näib teda lausa vihkavat.

Teiste arvamusel ei tea ta midagi.

Ega ta ise kõvasti õppijatest halvasti arva, sest gümnaasium on tema arvates ikkagi koht, kuhu ei tulda sõpradega aega veetma ja lihtsalt huvitegevusest osa võtma.

“Koolis pole mõtet ainult matriklisse punkte saamas käia. Õppida tuleb niipalju, kuni aru saad,” teab Ander.

Kui teha, siis pühendunult
“Eks auhannust peab ka olema, aga materiaalses maailmas ainult tarkusega läbi ei saa,” rääkis Ander. Praegu käib Ander veel ka Koidula kooli segakooris. Ta on kunagi käinud ka breigitennis ja enne seda veel tennis. Breikimise jättis Ander pooleli, sest suvel ta ei viitsinud käia ja sügisel läks kiireks ning pole mõtet aeg-ajalt trenni sisse “tilkuda”.

Anderi saavutused olümpiaadidel:

6.-9.kl matemaatika 1.koht

6.kl geograafia 1.koht

8.kl kirjandusolümpiaadil vabariigis 1. koht

8.-9.kl füüsika 3.koht

10.kl inglise keel 3.koht

Võit ülelinnalisel väitlusturniiril 2003

Kuldsuu 2003 Pärnu

Kui midagi teha, siis korralikult, on Anderi põhimõte. Tema jutu järgi 99% breigiga alustajatest jätab selle tegevuse kolme kuu pärast maha, sest see nõuab väga suurt pühendumust.

Tennist mängis ta oma arvates nii halvasti, et ei saa aru, miks ta seal üldse nii kaua käis.

Ander on ka õpilasomavalitsuse aktiivi liige, käib oma sõnul vahest kuulamas, mis koolis tehakse. Ta ütles, et kui midagi tegema hakata, siis tuleb neid asju järjest juurde ja lõpuks ainult rabeled ringi.

Muusika lahutab meelt

Vabal ajal Ander puhkab. Oma päevaplaani tutvustades rääkis ta, et 5 minutit kulub õppimisele, siis läheb vaatab baaris jalgpalli, vahest sõlmib ka kihlvedusid, mängib piljardit ja teeb bändiproovi.

Oma bändis nimega Blackout laulab ja mängib Ander kitarril, mille ta 3-4 aastat tagasi endale sünnipäevaks sai ja mille ta on omal käel ära õppinud. Bändi teeb ta rohkem oma lõbuks ja Ander ütles, et ei võta eriti tõsiselt inimesi, kes räägivad, et saavad tulevikus kuulsaks muusikuks või hakkavad metsikult “pappi” teenima.

Vabal ajal meeldib Anderile ka raamatuid lugeda. Tema lemmikute hulka kuuluvad ajaloo-, teadus- ja arhitektuurilased raamatud.

Meie koolil on uus esikaunitar!

Kristiina Rein

26. märtsil toimusid meie koolis "Miss Koidula 2003" valimised. Kaheksa kauni ja aktiivse finalistist seast valiti selle aasta esikaunitariks Maarja Lilleste.

Kolmapäeva õhtupoolikul enne võistluse algust oli saalis tunda teatud ootusärevust. Kohe-kohe oli algamas üritus, milleks missid juba nädalaid ette valmistasid.

Fantaasia contra treeningdress

Esimeses voorus tuli kandidaatidel demonstreerida oma fantaasiat. Õhtujuhi Diana ettelõetud horoskoobi saatel sai publikuttavaks kõigi tüdrukutega. Etteasted olid erinevad, kuid võrdväärselt nauditavad. Kes astus üles tantsuga, kes demonstreeris idamaist võitluskunsti, lisaks veel tiigrikostüümisabakeerutused, kaasakiskuvad *playback show*d ning rahvaliku laulu esitus Kihnu Poiste bändi saatel. Mitmesse numbrisse oli abiks võetud ka klassikaaslased ja sõbrad.

Edasi tuli missidel end tõestada ka füüsiliselt— esineti aeroobikakavaga, millele eelnes põnev maadlusmatš kahe südika ja tugeva noormehe vahel.

Tulevikunägemused reaalsuseks

Kolmandas voorus esitasid kandidaadid oma tulevikunägemusi. Parodeeriti oma karjääriplaane: lavale astusid rannavalve kaunitarid Anett ja Maris, advokaat Kädi, ilmteatetüdruk Kristiina,

kunstnik Maarja, moedisainer Elis, pereema Britt ning neljast tulevikuunistusest (printsess, ema, Madonna, kaitseväelane, kloun) koosnenud *show* esitanud Anna-Liisa.

Võistlusele pani punkti ülainaiselik õhtukleidivoor, kus hinnati neidude graatsiat ning valsi tantsimise oskust.

Ja võitjad on...

Pärast vaheaega koos Kihnu Poiste bändiga naases raske otsusega žürii koosseisus Miss Koidula 2002 Maarja Laos, direktor Rein Eglon, Mai Spordi esindaja, "Miss Pärnu" peakorraldaja ja tantsustuudio WAF juhendaja Meeli Pärna ning ööklubi Mirage programmijuht ja samuti WAF tantsustuudio treener Villiko Kruuse.

Enne esikolmiku väljakuulutamist jagati ka

eripreemiaid. Parima fantaasia auhind läks Elis Vesikule, parima meeskonnatöö ja publiku lemmiku eripreemia Britile, parima *show* tegijaks ning aeroobikamissiks tunnistati aga Anna-Liisa.

Fotomissi tiitel, kelle valis fotograaf Jüri Vlassov, läks seekord Kristiinale.

Teiseks printsessiks sai Anna-Liisa, esimeseks printsessiks Anett ning tiitli Miss Koidula 2003 võitis meie kooli omavalitsuse president Maarja Lilleste.

Kooli missivõistlus teeb linna omale ära

Ürituse peakorraldaja Jaana Junson jäi võistlusega väga rahule: "Alguses natuke kohmerdasime muusikaga, aga tegelikult olen ma tüdrukutega hästi rahul, lahe seltskond oli ja nad ise olid niivõrd aktiivsed ja vägevad, et mina ausalt öeldes pidin ainult natukene aitama." Žürii sõnul olevat võistlus

olnud võrreldav *showgirl*i valimistega ning Pärnu missi valiminegi kahvatanud selle kõrval. "Ma loodan, et traditsioon jätkub, sest see on hästi käima lükatud ja seda võiks jätkata. Siin ei ole see miss mingisugune beibe, vaid miss on ikka aktiivne kena ja lahe tegija tüüp," rääkis Junson.

Verivärske kroonikandja miss Maarja kommenteeris võistlust nii: "Kui juuksur oleks olnud lava taga, oleks kõik olnud minu jaoks palju ladusam. Üldiselt oli väga hea üritus, kogemus on saadud, nüüd tahaks jätkata." Oma missi missiooni üle lubas Maarja aga hoolikalt järele mõelda. Koolirahva üldmuljed toimunud võistlusest olid erinevad. Nagu ikka, olid kõigil oma lemmikud ja ettekujutus esikolmikust ning mõnele säravale kandidaadile olevat koguni liiga tehtud. Võib-olla oleks suurem arv erapooletuid žüriiliikmeid teinud

Missikandidaadid vasakult: Kristiina, Elis, Britt, Anett, Maarja, Anna-Liisa, Kädi ja Maris

Õpetaja, kes tegi ajalugu geograafia abil

Vaike Somelar on geograafiaõpetaja juba 10 aastat

Kristel Niisuke

Kui geograafiaõpetaja Vaike Somelar omal ajal koolis käis, siis talle geograafia ei meeldinud. Põhjuseks oli õpetaja, kes oli äsja ülikoolist tulnud. Sellest ajast otsib ta alati õigeid vastuseid seoseid luues ja peab suurimaks õpetajaks oma elu.

Vaike geograafiaõpetaja käis pingiridade vahel, kaenlas meetrine puujoonlaud ja kaardikepp, et otsida neid, kellele vastu lauda ja sõrmi virutada. Vaike oli talle silma jäänud sellega, et ta teadis alati kõikide küsimuste vastuseid. Aga ükskord ütles ta, et ei tea seda vastust. Siis olevat õpetaja nii vihaseks saanud ja virutanud joonlauaga kõvasti vastu lauda. Et mitte teist lööki saada, mõtles ta midagi kiiresti välja seostades seda eelnevalt õpituga. Muidugi oli vastus õige.

Peale seda on õpetaja Somelar alati küsimustele seoseid kasutades vastanud, isegi kui ta seda täpselt ei tea.

Õpetaja Somelar oli koolis omal ajal väga edukas õpilane - ta on oma elu jooksul saanud vaid ühe kahe. Ja seda kirjatehnikas,

kus tal sõna kirjutades läks sellele tindiplekk.

Eksamil aitas trikk

Samas oli Somelar väga kaval õpilane. Keskkooli ajaloo-lõpueksamil oli 36 piletit, millest abiturient Vaike oli läbi vaadanud vaid 18. Eksamil sattus talle just 19nes. Siis kasutas ta kui-sa-küsimuse-vastust-ei-tea-mõtlemidagi-seoste-abilvälja põhimõtet, mille ta oli saanud tookord geograafiast tunnis. Eksamineerijal, kelleks oli meessoost valgete lokkidega saarlane, oli küllalt tegemist spikerdajate jälgimisega. Tal polnudki eriti aega lõpetajat nii tähelepanelikult kuulata, mis andis võimaluse põigelda teemast natuke kõrvale. Lõpuks rääkiski ta juttu geograafiast ja kui saarlane küsis, kas ta rohkem ei teagi, siis rääkis sama juttu veel kaks korda ja hästi kiiresti nii, et ta eriti jutukas tunduks. Kuna eksamineerija vaatas, et tütarlapsel jutt jookseb, siis pandiga talle viis. Olulist rolli mängis Somelari arvates ka see, et ta tegi eksamit suhteliselt lõpus, kui eksamineerija oli juba 3 tundi teisi vastajaid kuulanud. Ajalooõpetaja oli olnud selline kiusaja tüüp, kes piinas õpilasi ja noor Vaike arvas, et tema on veel

erilise vaatluse all.

“Lõpuks aga selgus, et ta vaatas mind lihtsalt kui “objekti”,” oli Somelar kiusamist vaalesti tõlgendanud.

Koolis pedagoog-psühholoog-geograaf

Vaike Somelari kui geograafiaõpetaja töö algas sellest, kui Koidula kooli oli vaja asendusõpetajat. Esimesel aastal tal geograafiharidust ei olnudki, ta oli õppinud vaid pedagoogikat ja psühholoogiat. Siis lõpetas ta Tallinnas pedagoogikaülikoolis ka geograafia eriala. Õpetaja Somelar on andnud Koidula koolis geograafiat 10 aastat. Küsimusele, kas ta meeldib õpilastele, lasi ta vastata oma klassi (5a) tüdrukul, kes arvas, et õpetaja Somelar on liiga hea ja arusaav ega ole selline näakleja ning ta on üldse parem kui kõik teised õpetajad.

Vaike arvab ise, et tema ainesse on valdaval osal negatiivne hoiak. Liiga tähtsaks peetakse kõiki reaalseid, kuigi igal pool maailmas on esikohal loodusteadused. Teine asi, mis õpetajat häirib, on liiga tihe ainekava ja suured klassid.

“Niisuguse tempo juures tekivad paljudel lüngad, sest õpetama peab siiski ju keskmiste järgi,” muretseb õpetaja ja soovib mahajääjatel vajadusel abi paluda. Kommet tunnis aktiivselt töövihikuid täita põhjendab ta vajadusega, et õpilasele jääks peale klassi lõpetamist vajalik geograafiamaterjal.

“Ka Tartu pool on räägitud, et töövihikud on tegelikult mõttetud asjad, aga samas on hea, kui õpilasel on, kust meelde tuletada ja õppida,”

ütleb Somelar.

Kui töövihikuid ei peaks nii palju täitma, siis teeks õpetaja hoopis igasuguseid nuputamisesandeid. Tema arvates tuleks õppida tööd tegema ilma faktideta, aga selleks puuduvad paljud vahendid. “Aga selles ei ole süüdi kool, vaid haridusministeerium,” arva b ta.

Kui sõber sõbraga

Somelar arvab ise, et kindlasti sooviksid õpilased näha tema asemel äsja koolipingist tulnud 20-aastast noort, kellel ei ole veel kogemusi, et õpilastega maid jagada.

Aga kui küsisin, kuidas tema õpilastega maid jagab, vastas ta, et headuse ja austusega. “Kui õpilane austab mind ja vastupidi, on terve õpiõhkkond olemas,” ütleb Somelar. Sellele põhimõttele toetudes alustab Somelar alati ka oma tundi sõnadega: “Tere, austatud see või teine klass.”

Ideaalseks õpilaseks peab Somelar väarikat, kasvatatud ja haritud õpilast, kes ei tule tundi näts suus, käed püksitaskus ega ütle teregi. Somelari on kogemusi ka õpilasega, kes väitis, et tema, kaheteistkümnendik, ütleb tere vaid kolmele inimesele: emale, Jumalale ja direktorile. Geograafiaõpetaja ei pidavat sinna nimekirja kuuluma. Selliste probleemsete õpilaste puhul näeb Somelar lahendust nn paha lapsega rääkimises ja nii hinge avamises. Üheks suureks miinuseks peab Vaike Somelar ka kooli ühisvara rikkumist, mida sageli ei

(järgneb leheküljel 5)

Märten ja Tralla avastasid Ameerika

Tralla Nakkurt

Selle õppeaasta alguses oli mul võimalus õppida Ameerika Ühendriikides, Colorado osariigis, Greeleys. Sinna sain tänu ühele kogudusele (Hope Center), mis kutsus meie pere sinna ning pakkus võimalust elada viis kuud Ameerika moodi. Need viis kuud olid minu elust ühed ilusamad.

Kuna me ei teadnud midagi Greeleys olevatest koolidest, siis valiti meie Hope Centeri poolt ise kool välja. Selleks osutus Frontier Academy Charter School.

Sealne õppetöö algas 26. augustil, kuid paar päeva enne kooli algust oli kõigil õpilastel võimalik uue koolimajaga tutvuda. Kui Eestis on koolid valdavalt nelja korruselised, siis Ameerikas olid kõik kahe korruselised. Ameerika koolimajad erinevad Eesti omadest nii seest kui ka väljast. Seal olid kõik seinad *locker*'eid ehk kappe täis, klassiruumides olid vaibad maas ning lauad ja toolid õpilaste jaoks olid igas ruumis ühesugused. Esimesel korrusel olid põhiliselt 7-8 klassid ning teisel 9-10 klassid. Frontieris 11 ja 12 klasse ei olnud, seega olin mina üks vanemaid!

Ameerikas oli üks hea asi veel see, et ei pidanud jalanõusid vahetama! Seal sõideti ju ainult autodega, jala ei käidud ning tänavad ning koolimajad puhtad.

Kui õpetajatest rääkida, siis ma pean tunnistama, et Ameerika omad olid poole sõbralikumad, naeratasid rohkem ning võtsid sind kui sõpra. Ei surunud oma arvamust peale ning ei

pahandanud, kui sa nalja tegid. Frontieris olid enamuse õpetajad noored (kõige noorem oli 23 ja kõige vanem umbes 43). Kui õpetaja vihastaski, mida eriti ei juhtunud, siis saadeti sind klassist välja või psühholoogi juurde, kellega tuli niisama rääkida.

Ameerika ja Eesti koolitunnid olid ka erinevad. Esiteks 9-10 klassidel oli päevas ainult neli tundi, igapäev neist kestis 90 minutit. Vahetunnid olid kõigest 3 minutit pikad. Selle aja jooksul jõuti ära käia oma kapi juures, õpikud ära vahetada ja järgmise tundi minna. Ameerikas on õpetusviis erinev. Seal valmistati sind rohkem eluks ette. Pidevalt arutleti ja üksluise kirjutamise asemel isegi näitlesime. Näiteks ükskord pidime teesklema, et oleme Columused ja avastame Ameerikat. Üheks erinevuseks oli veel see, et seal saab ise endale tunnid valida. Neli neist on kohustuslikud ja neli vabal valikul. Matemaatika, ajalugu, teadused ning inglise keel ja kirjandus olid muidugi kohustuslikud. Valida sai aga kergemate ainete vahel nagu saksa ja

hispaania keel, arvuti- ja kunsti- õpetus, laulmine, näitlemine, suhtlemine, programmeerimine ja veel palju muud. Kui tunnid olid valitud, anti sulle tunniplaan, mis oli ainult sinu oma. See tähendab, et seal ei pruukinud olla oma klassikaaslastega ühesugune tunniplaan. Selle põhjuseks on erinevad valikained. Tunnid algasid iga päev 7.55 ning lõppesid 2.55. Siis tulid emad- isad kooli järgi. Ainult mõned üksikud läksid bussiga.

Lõunasöök kestis koolis 30 minutit. Mõned ostsid toitu koolist, mõned aga võtsid kodust kaasa. Põhiliselt oli menüüs kiirtoit nagu pitsa ja burgerid. Lõuna serveeriti ühekordseks kasutamiseks mõeldud nõudele. Ka sealne sööklakord oli erinev. Tavaliselt pidi viimane lauast lahkuja ümbruse korda panema, endast ei tohtinud mingit prügi maha jätta, ka saiapuru mitte.

Peale kooli läksid kõik õpilased allkorrusele, et sõpradega kokku saada. Tehti plaane nädalavahetuseks, mis tavaliselt veedeti üksteise seltsis, käidi kaubamajades, kinos, pidudel, rulluisupargis ja muidu šoppamas.

Üks lähedamaid asju

Ameerikas oli see, et peaaegu kõigil 16 aastastel olid juhiloa ja nad võisid ringi sõita ka ilma vanemateta. Sealsetid noori arvestades ei pidanud muretsema roolijoodikute pärast, sest tubakatooteid ja alkoholi peeti häbiasjaks. Sellele annab kinnitust aasta suurim tantsupidu "Home coming". Selleks alustati ettevalmistustega juba mitu nädalat varem, mille jooksul peeti maha suur ameerika jalgpalli võistlus. 9. ja 10. klasside tüdrukute vahel. Mis aga aasta suursündmusesse puutub, siis sinna mindi kaaslase ja ballikleidiga. Igal aastal valiti seal *Home coming kuningas*, kuninganna, prints ja printsess. Minu vend Märten kandideeris kuninga kohale. Või õigemini ta hääletati kuninga kandidaadiks. Ise ennast pakkuda ei saanud.

Mis aga mulle seal ei meeldinud, oli koolivorm. Mingit kindlat kostüümi ei olnud, aga teksad olid keelatud. Lubatud olid triiksärgid ja mõnest korralikust materjalist ja viisaka lõikega püksid. See oli kõik selleks, et ei tekiks erinevust rikkamate ja

Tralla (vasakult esireas neljas) ja kõrval Märten oma Ameerika-sõprade keskel

MEIE KOOLIS NARKOOTIKUMID EI RUULI

Mailiis Jõgis

Probleemidest narkootikumidega kõneldakse üha enam ja enam. Ikkagi tundub nii mõnelegi, et sellega on kimpus keegi kuskil eemal ja kaugel. Aga tegelikult võib narkomaan olla siin ja su kõrval.

Kersti (nimi muudetud) on meie kooli gümnasist. Tema esimene narkokogemus oli 14aastaselt. Praeguseks on see kõik seljataga ning neiu on õnnelik, et kõik on möödas.

Kui siis küsisin Kerstilt, et miks ja millal, siis ta vastas: „Olime sõbra juures, kes sellega tegeles, tema pakkuski. Tahtsin lihtsalt proovida, et mis tunne on. Esimeseks aineks oli amfetamiin, kuid esimesel korral ei juhtunud midagi.“ Niisiis Kersti mõtles, et peaks ikka veel proovima ja kuna ta sai kraami tasuta, siis proovis ta ka ninna tõmmata. See võttis jalust nõrgaks,

diivanilt ta alguses püsti tõusta ei suutnud.

„Vererõhk tõusis ja kõrvad läksid lukku, kõik helid tundusid eriti valjud. Kogu aeg kartsin, et inimesed saavad aru mida olin teinud. Üldiselt und ei olnud ja paigal seista ei saanud, tahtsi kogu aeg koristada, põhimõtteliselt ei maganud ega söönud,“ rääkis Kersti.

Kersti proovis ka *ecstasy*, mis tõi sellise rammestuse peale. Mõnikord ta lihtsalt ei viitsinud midagi teha, kuigi tahtis tegutseda. Alati pidi muusika mängima – ei mingit vaikust. *Ecstasy* kasutades vajas Kersti lähedust. Tal oli vaja, et keegi teda kallistaks ja lihtsalt hoiaks.

Kersti väitis, et ega talle need narkootikumid ei meeldinud. Ta läks perega tülli, koju ei tahtnud minna ning tundis peale doosi süümepeinu. Miks ta siis tegi seda? Talle oli lihtsalt kõik tasuta, kui poleks olnud, siis poleks lihtsalt proovinud. Kui küsisin, et kas ta ka praegu tarvitab mõnda

narkootikumi, siis ta järelemõtlemata: „Loomulikult mitte!!! Narkootikumid on tegelikult täiesti mõttetu asjad,“ lisas ta veendumult.

Nii mõtlevad paljud meie koolist, see selgus meie koolis läbi viidud küsitlusest. Tulemused näitasid, et keskmiselt iga viies 120-st küsitletud õpilasest on proovinud narkootikume. Üldine suhtumine

narkootikumidesse on negatiivne, isegi nende poolt, kes on proovinud ja neid ei soovitata kellelegi. Põhikooli noored sooviksid meelemürkide kohta rohkem infot sada. Kuid ei taheta nn igavaid loenguid, noored soovivad, et oleks huvitav kuulata. Siit väike vihje ka kooli psühholoogile, huvijuhile ja ka kindlasti klassijuhatajatele: kas ei peaks otsima vahendeid ja

“Kersti oli närviline, ta kippus oma emotsioone teiste peal välja elama, probleeme tekitama...” mäletas tüdruku sõber.

KOOLISÖÖKLA - VALGUS JA VARJUD

Kaire Kesküla

Kui kõht täis, siis tuju hea ja ka ajutöö edeneb paremini. Vaevalt, et kellelgi selle elutõe vastu tahtmist vaielda on. Koolis on söökla kindlasti üks tähtsamaid komponente. Pika ja sageli ka kurnava päeva keskel läheb kõht tühjaks nii õpilastel kui õpetajatelgi.

Aga milline on siiski meie koolisöökla olukord? Kas esineb ka mõningaid kitsaskohti või puudusi, mille üle muret tunda?

Kõige targem on siinkohal ette kujutada saada asjaosalistelt ise.

Paljud leiavad, et koolitoit on igati maitsev, mitmekülgne ja kõhtutäitev. Tõepoolest, menüüs on palju erinevaid lahendusi ja tihti saab sööja kaasa kohukese, õuna või banaanigi. Samuti on sooja vastuvõtu osaliseks saanud tänavusest aastast 1. klassi õpilastele tasuta olev lõunasöök.

Klassikaaslastelt kuulen üpris vastakaid arvamusi. Toidu kvaliteedi üle küll kellelgi erilist nurisemist ei

ole, pigem ollakse rahulolematud ülipikkade järjekordade pärast. Vahel võivad need kesta pool vahetundi, kui piisavalt vara kohale ei jõua. Kehtib poliitika “kes ees, see mees”. Üksikutel sööjatel on ka mõni ebameeldivam seik meeles. Ükskord ilmunud kartulipudru seest paar tumedat juuksekarva välja. Selleks korra jäi kehakinnitamine hoobilt sinnapaika. Veel pidavat vahel mõni roog liiga mäge või siis hoopis vastupidi ülesoolatud olema.

Kõige ebameeldivamas olukorras on need õpilased, kelle laud asetseb otse jäätmete kogumise avause juures. Söögiisule tuleb küll pigem kahjuks, kui otse pudrulusika suhutõstmise ajal pilk kogemata tädil, kes vaat et paljakäsi kellegi söömata jäänud ollust suurde potti kühveldab, peatub.

Meie koolisöökla on nii omad head kui ka vead. Arenguruumi on veel kõvasti ja nii mõnigi asi vajaks parandamist. Muidugi on kergem sõnu

Õpetajate

sõda

Küsimused	Margit Toim 9p	Irina Mandrõko 4,5p	Arvo Press 8p
1. Mis on teoloogia?	Usuõpetus 1p	Usuteadus 1p	Usuteadus 1p
2. Kirjutage sõna distsipliin?	Distsipliin 1p	Distsipliin 1p	Te ajate mu lolliks, saksa keeles on ühe i-ga 1p
3. Kes on mõõdukate esimees?	See, kes lõhkus reklaamis puid, Padar 1p	Ma ei tea Eesti poliitikast suurt midagi 0p	Ivari Padar 1p
4. Mis on dekaeeder?	Kümmetahukas 1p	Üheksahulknurk 0p	Deka on kümme ja eeder peab olema mingi, tetraeeder on 4 tahuga, järelikult dekaeeder on kümmetahukas, onju? 1p
5. Kus asub Euroopa liidu peakorter?	Brüsselis 1p	Brüsselis 1p	Strasbourg'is 0p
6. Millal valitses renessanss?	14-16saj 1p	16-17saj 0,5p	14-16saj 1p
7. Kes on Madis Jürgen?	Ajakirjanik 1p	ma ei tea 0p	Ajakirjanik, turvavööga 1p
8. Kes on kirjutanud rohkem kui 100 sümfooniat?	Beethoven 0p	Beethoven 0p	Muusikaajalugu oli 25a tagasi, aga ma arvan, et neid oli rohkem kui üks 0p
9. Kes on kirjutanud "Libahundi"?	August Kitzberg 1p	Ma ei tea eesti kirjandust 0p	Kitzberg August 1p
10. Milliste sõnadega algab Koidula kooli hümn?	Mu isamaa on minu arm 1p	Mu isamaa on minu arm 1p	Mu isamaa on minu arm 1p

1. Usuteadus 2. Distsipliin 3. Ivari Padar 4. Kümmetahukas 5. Brüsselis 6. 14-16saj 7. Ajakirjanik 8. Franz Joseph Haydn 9. August Kitzberg 10. Mu isamaa on minu arm

Kes on koolis suurim?

Käesoleva numbri küsitluse teema on seekord mitmeti mõistetav. Tahtsime teada, kes on meie kooli suurim inimene. Siiski mõistis enamus vastajaist küsimust ühtemoodi ega hakanud suurema jala numbri või vööümbermõõduga inimesi üles loetlema. Kes siis ikkagi on meie kooli suurim inimene?

Roman (12A): Ma arvan, et see on loomulikult direktor. Nii lastesõbralikku, õpilastesõbralikku ja ka õpetajatesõbralikku direktorit pole mitte kuskil. Olen käinud ka Tallinna reaalkoolides ja üldse mujal vaatamas, millised direktorid on ja pean tõesti mainima, et tema on kas just kõige suurem, aga kõige suurema südamega inimene üldse. See ei olnud nüüd pugemine, see oli täiesti aus ja siiras vastus.

Kai (4A): Ma ei tea...oota ma mõtlen...Ma ei tea, kõik inimesed on suured, mina olen väike. Mingi kehalise õpetaja on ja direktor ka.

Kai Esna (kehaline kasvatus): Ma arvan, et õpetaja võib olla kõige suurem inimene. See ei pea olema sugugi mitte koolidirektor, võib olla see, kellest kaasõpilased, -õpetajad ja kogu kooli personal kõige rohkem lugu peab. Ma ei nimetaks ühtegi nime.

Martin (10A): Mäx (õp. Elmu Mägi – toim.), sest ta on kõige suurem füüsiliselt ja isikuliselt.

Julian (12A): Ma ei tea, ennast ei pea ja ei oska kommenteerida selle peale midagi. Ei usu, et direktor, meil on suuremaidki inimesi. Võib olla oled see sina (küsitaja-toim.).

Laur (12B): Mis mõttes suurim nagu? No võib olla Toobal...ma ei tea, ta on nii suur vaata ja siis ta on nagu igas mõttes suur nagu jne.

Milli Vanilli (11C): Äh, mis küsimus see veel on? Neid kahemeetrise meil ikka on mõned, paralleelklassis käib üks ja selle Vetevo poeg on ka paras pilvelõhkuja ja Kadaja on ka päris paras poiss. A üldiselt see suurus ei loe üldse. Tähtsam on raha ja muud asjad.

Küsitluse läbiviijad: Anna-Liisa Ernitz(fotod) ja Kristiina Rein

GARDEROOBI-MARATON

Kaire Kesküla

Hommikul kooli jõudes suundume enamasti garderoobi, et oma üleriided tundide ajaks sinna usaldada. Arvan, et suuremal osal meist pole aimugi, millise kireva eluteatri vaatajaiks kallid joped ja mantlid osutuvad.

Kui garderoobitädidelt oma loo jaoks paar küsimust esitada tahan, saan eitava vastuse. Tädid suhtuvad asjasse veidra vaatenurga alt. Üks neist väidab isegi, et tema oma töökohta kaotada ei taha- jalgealune olevat siin koolis ilma selle lootagi ebakindel.

Aga alla ma siiski ei anna ja jään ise vaatama, sest öeldakse ju, et oma silm on kuningas.

Mäletan aega, kui garderoobis veel lukke polnud. Sellegipoolest ei ole tädidel nüüd nende olemasolu tõttu sugugi kergem. Ei, tõepoolest, asi on hullempi veel. Nad jooksevad jalad rakkus, võtmekimbud käes kõlisesemas, et uksi avada ja seejärel jälle sulgeda.

Küll tuleb keegi tõendiga, et koju minna, siis teine, kes on omakorda hoopis tundidesse hilineanud ja tahab riided hoiule panna. Kolmas, kellel rahakott jopetaskusse ununenud ja nii edasi. Lausa õudne, milline hädakisa sel juhul lahti läheb, kui tädi piisavalt kiiresti kohale ei jõua, või hullem veel, ust avamast keeldub.

Mõni julgem päätt ronib üle võre ja napsab jope luba küsimata. Vaatamata sellele, et tädid on õpilastest hoopis vanemad, käituvad paljud nendega kuidas parajasti tuju on.

Kogu selle jandi peale, mille osaliseks olen sattunud, turgatab pähe veidi irooniline mõte, et garderoobitädid peaks olema palju rohkem kui kaks. Hoopis üks iga klassi peale näiteks.

Mina igatahes sain vaikselt jälgides hea õppetunni ja luban, et ei solvu enam, kui peale pikka ning väsitavat päeva garderoobitädidel halb tuju on.

Sport, sport, sport!**Juulika Hännile****Korvpall:**

8- 9kl tüdrukud I koht Koidula Gümnaasium (Juulika Hännile, Jaanika Mäemets, Sigrid Luhaoja, Kadri Laanemets, Maire Akkerman, Maarja Tähepõld, Kadi Kivisto, Krislin Kukk); II koht Niidupargi Gümnaasium, III Ühisgümnaasium. Tüdrukute Eesti koolispordiliidu korvpalli meistrivõistlused I koht Tartu M. Reiniku

Gümnaasium, II koht Pärnu Koidula Gümnaasium (Kätlin Erkmann, Martiina Aas, Liis Kangur, Helen Soosalu, Juulika Hännile, Elise Saarna, Anneli Metsatalu, Marge Eha, Sigrid Luhaoja), III koht Parksepa KK.

Võrkpall:

10- 12kl poisid I koht (Märten Jakobson, Kristjan Jürima, Asko Esna, Andrio Lahesaare, Mario Lahesaare, Kristjan Pill, Silver Malm, Rando Ringmets, Robin Ristmäe), II koht

Ühisgümnaasium, III koht Raeküla gümnaasium 6- 7 kl poisid -tüdrukud Eesti Koolispordi Liidu võrkpallivõistlused 16.- 17. aprill alates kella 10.00 vastavalt poisid Koidula kooli spordisaalis ja tüdrukud Ülejõe gümnaasiumi saalis.

Jalgpall:

5. klassi poisid ülelinnaline saalijalgpall II koht, I Raeküla Gümnaasium, III Ühisgümnaasium.

Rühmvõimlemine:

Eesti koolispordiliidu rühmvõimlemine Pärnu Koidula Gümnaasiumi

ÜRITUSED**Aprill**

18. 04. - Suur Reede
20. 04. - Pärnu koolide *playback show* Mirages
30. 04. - direktori vastuvõtt tublidele õpilastele

Mai

6.05 - Tutipäev 12.klassile
9.05 - Õpilaskonverents teemal "Meie elukeskkond" Emadepäevale pühendatud kontsert

Juuni

4.06 - Viimane koolipäev
20.06 - kell 11.00 9.klassi lõpetamine /Mai keskus/
21.06 - kell 11.00 12.klassi lõpetamine /Kontserdimajas/

Omast
sulest

Päikese mõjul

*Kevad käes, kevad käes
Hüüan seda kõigest
väest.*

*Päike säteandab ja särab
Minul mõistus aurab
ära.*

*Klassis istuda ei jaksa,
Sulan üles terve vaksa.
Päike unelema viib -
Tahaks välja saada süit.*

*Lohutuseks mulle see,
Pole pikk me koolitee -
Aprill-mai ja ongi
juuni.*

KEVADETUNNE

KUI LUMI ON SULANUD VEEKS
JA PÄIKE ON TÕRJUNUD TALVE
SIIS ÕITSVÄKS
LILLEDEALLEEKS
SAAB IGA PAIK, MIS MUIDU
SÜNGE

LAULVAID LINDUDEPARVI
SAAB
TAEVAS HOIDMA NII HELLALT
RÄÄSTAPIISAGI SABIN TOOB
HINGE HELISEVAD KELLA

NII KEVAD ON TUNNETEST
RABAV
KÕIK ELAV LOOB UUSI PUNGI

Palju õnne

APRILL

01.04. Meeli Hanso
07.04. Tiiu Leibur
08.04. Roland Merilaid
13.04. Merle Mänd
26.04. Uko Kõrge
28.04. Marge Kanniste

MAI

04.05. Irina Mandrõko
05.05. Siiri Mägi
05.05. Ene Koppel
15.05. Rein Eglon
18.05. Katrin Saks
21.05. Liivi Martinson
26.05. Tõnu Tamm
29.05. Elmu Mägi

KOIDULA Press

meedia@koidulag.edu.ee